

بررسی ارتباط بین تعهد حرفه ای و دیسترس اخلاقی در پرستاران مراقبت کننده از بیماران مبتلا به سندرم حاد تنفسی شاغل در بیمارستان های وابسته به دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی

یزد در سال 1400

نجمه زمانی^{1*}، زهره خاوری²، زهرا رضائی هفتادری³، محمد مهدی حاجی سعید⁴

1. دانشجوی کارشناسی ارشد پرستاری، دانشکده پرستاری مامایی کاشان، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، کاشان، ایران
2. گروه پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی، واحد پزشکی تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران و عضو هیئت علمی دانشکده پرستاری میبد، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی، یزد، ایران
3. دانشجوی کارشناسی ارشد پرستاری، دانشکده پرستاری مامایی ایران، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران
4. کارشناسی پرستاری، فارغ التحصیل دانشکده پرستاری میبد، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی، یزد، ایران

زمینه و هدف: دیسترس اخلاقی یکی از چالش های اخلاقی است که بسیاری از پرستاران در محیط کار با آن مواجه می شوند و ممکن است در ارائه صحیح مراقبت به بیماران اختلال ایجاد کند. پرستاران برای ادامه ی حرفه خود، علیرغم وجود تمامی مسائل و سختی های موجود در مسیر آن نیازمند داشتن تعهد حرفه ای می باشند. با توجه به اهمیت دیسترس اخلاقی و تاثیراتی که این موضوع می تواند بر روی پرستاران و کاهش کیفیت مراقبت های پرستاری ارائه شده توسط آنها داشته باشد و با توجه به نقشی که تعهد حرفه ای می تواند در افزایش کیفیت مراقبت های پرستاری بگذارد. لذا این مطالعه با هدف تعیین ارتباط بین دیسترس اخلاقی و تعهد حرفه ای پرستاران مراقبت کننده از بیماران مبتلا به سندرم حاد تنفسی شاغل در بیمارستان های وابسته به دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد انجام گرفت.

روش پژوهش: این مطالعه از نوع توصیفی - همبستگی می باشد که جامعه پژوهش شامل ۲۴۰ نفر پرستاران مراقبت کننده از بیماران مبتلا به سندرم حاد تنفسی شاغل در بخش های اورژانس، آی سی یو، داخلی، عفونی و کووید بیمارستان های وابسته به دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد که بر اساس معیارهای ورود و به شیوه نمونه گیری طبقه ای انتخاب شدند، می باشد. ابزار جمع آوری اطلاعات شامل پرسشنامه دموگرافیک، پرسشنامه دیسترس اخلاقی Corley و پرسشنامه تعهد حرفه ای کلایکم و هینینگ می باشد و تجزیه و تحلیل اطلاعات با استفاده از نرم افزار SPSS.V.26 و با استفاده از شاخص های آماری توصیفی و آزمون های آماری استنباطی (آزمون t مستقل، آزمون همبستگی پیرسون و آزمون تحلیل واریانس) در سطح معناداری $p < 0.05$ انجام شد.

نتایج: میانگین نمره شدت و تکرار دیسترس اخلاقی در پرستاران به ترتیب $(114/18 \pm 47/09)$ و $(87/19 \pm 43/31)$ بود و میانگین نمره تعهد حرفه ای $(48/75 \pm 5/44)$ بود. در 85/4 درصد از واحدهای پژوهش شدت دیسترس متوسط و 76/25 درصد از واحدهای پژوهش تکرار دیسترس اخلاقی کمی داشتند. بعلاوه نتایج نشان داد که تعهد حرفه ای در اکثریت واحدهای پژوهش متوسط بود (78/3 درصد). تعهد حرفه ای بر شدت و تکرار دیسترس اخلاقی پرستاران شرکت کننده در این پژوهش در سطح معنی داری 0/05، تأثیر معنی دار و به صورت معکوس داشت. بین شدت دیسترس اخلاقی پرستاران و مشخصات دموگرافیک رابطه معنادار وجود داشت. بین تکرار دیسترس اخلاقی پرستاران و مشخصات دموگرافیک به غیر از سمت شغلی، محل خدمت و بخش خدمت ارتباط معنا داری وجود داشت. بین تعهد حرفه ای پرستاران و مشخصات دموگرافیک به غیر از وضعیت استخدامی ارتباط معناداری وجود نداشت.

بحث: نتایج نشان داد که با افزایش میزان تعهد حرفه ای در پرستاران، میزان دیسترس اخلاقی کاهش می یابد؛ لذا اجرای رویکرد های افزایش تعهد حرفه ای در بین پرستاران در قالب کارگاه های توانمند سازی و ارائه پاداش و مزایا برحسب شایستگی، میتواند منجر به کاهش دیسترس اخلاقی در پرستاران و متعاقبا کاهش ترک حرفه پرستاری، افزایش رضایت شغلی و بهبود ارائه خدمات به بیماران و افزایش رضایتمندی آنان گردد.

واژه کلیدی: دیسترس اخلاقی، تعهد حرفه ای، پرستاران، سندرم حاد تنفسی